Šašek a Adriana - - Muzikály

Adriana:

Zas malátnější procitám,
zas proležím den celý,
jsem stále sama, ty jsi tam,
kam povinnost ti velí.

Teď musím síly posbírat,
jen žádné naříkání.
Pojď šašku, jestli máš ji rád,
tak rozvesel svou paní.

Šašek:

Nařídil mi kníže:
"Než se z bitvy vrátím,
moji drahou zatím
rozptyluj a chraň!"

Ač jsem zámky zamknul,
okna jistil mříží,
někdo se sem vplížil,
podívej se naň!

Kolem hlavy mé se bělá,
otřel se mi o týl,
snad si ze mě šaška dělá,
tichošlápek - motýl!

Z mého nosu na mě civí,
šimrá jako divý. pčik!
Potom ať se někdo diví,
vytasím-li zbraň.

Nezmýlí
mě tvoje drzá pýcha motýlí!
Ať paní má se nebojí,
já vyzval jsem tě k souboji,
jak víš.

Adriana:

Motýla,
mi nejspíš kníže z lásky posílá,
zas můžu na chvilku se smát,
pojď, motýlku, mě pošimrat,
pojď blíž.

Šašek:

Až se střet
přiostří,
pak přijde zásah a tvůj pád.

Adriana:

On ti sed
na ostří!
Ne, tvého kordu nemusí se bát.

Adriana a Šašek:

Rozptýlí
mou (tvou) paní jasná perleť motýlí,
je špatným terčem pro čepel,
ta nesmí setřít z křídel pel...

Šašek:

Ty smíš.